

Een mens te zijn op aarde

Zondag 22 februari 2026, Christus Triumfatorkerk, Eerste zondag van de veertigdagentijd

Voorganger ds. Jaap van den Akker

Lezingen: Zacharia : 9-10 en Lucas 19:29-40

KOMEN

- Welkom
- Aanvangslied 'Veertig dagen' (Zangen van Zoeken en Zien 703: 1, 2 en 3)
- Moment van Stilte
- Bemoediging en groet
- Psalmgebed Psalm 91

Zingen Lied 91a: 1

Lezen: Psalm 91: 11-16 (BGT)

De Heer stuurt zijn engelen.
Zij zullen je altijd beschermen,
waar je ook bent.
Hun handen zullen je dragen,
zodat je niet struikelt.

Je bent sterker dan je sterkste tegenstander.
Je zult je grootste vijand overwinnen.

De Heer is altijd bij je
Dit heeft de Heer beloofd:
'Omdat je mij liefhebt, zal ik je redden.
Ik zal je beschermen, omdat je mij kent.
Als je mij roept, geef ik antwoord.
Als er gevaar is, ben ik bij je.
Ik zal je bevrijden, ik zal je gelukkig maken,
en ik geef je een lang leven.
Ik, de Heer, zal je redden,
en jij zult dat zien.'

Zingen: Lied 91a: 2

- Kyriegebed
- Veertigdagenlied 'Alles wat over ons geschreven is' (556: 1 4 5)

WOORD

- Moment met de kinderen

Gebed

Veertigdagenproject

Filmpje

Projectlied: 'Met deze verhalen gaan wij richting Pasen'

- Bijbellesing: Zacharia : 9-10
- Lied: 'Verheug u, gij dochter van Sion' (Lied 550: 1)
- Bijbellesing: Lucas 19:29-40
- Lied: 'Verheug u, gij dochter van Sion' (Lied 550: 3)
- Preek

Vanaf de Jordaanvallei is Jezus door Jericho getrokken. Daar heeft hij Zacheüs uit de boom geplukt, zo lezen we in het begin van het 19de hoofdstuk van Lucas. Jezus is bij hem thuis op

In een van die twee dorpen zal dat veulen gestaan hebben. Het stond daar te wachten op Jezus.

En het is natuurlijk ook een vreemd verhaal, maar niet als je de profeten uit het Oude Testament, de TeNach, hebt gelezen. En de profetische geschriften die kende alle joodse gelovigen in het jaar dertig na christus natuurlijk uit hun hoofd.

Hier komt de Zoon van David: *Gezegend Hij die komt als koning, in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer aan de Allerkhoogste!*

En dan zie je Jeruzalem liggen.

Niet vreemd dat Joden, Christenen en Moslims hier, vanaf deze berg de komst van de Heer verwachten. Niet vreemd dat hier op deze plek vooraan op de foto, joodse gelovigen begraven liggen in afwachting - op de komst van de Messias. Niet vreemd dat aan de overkant van het dal, voor de gouden poort, moslims begraven liggen, wachtend op de jongste dag. De dag waarop de poort geopend zal worden.

Want het ziet er prachtig uit. Jeruzalem, dat hier op deze berg aan je voeten ligt. Hier heeft God voet op de aard gezet. Dit doet je denken aan een hemels visioen. Aan God op onze aarde.

Die poort – die gesloten poort verenigt deze drie godsdiensten met elkaar. Dit is de poort waardoor de langverwachte Messias de Zoon van David Jeruzalem zal binnentreden op de jongste dag. Dit is de poort waarvan christen geloven dat Jezus hier Jeruzalem zal binnentreden bij zijn wederkomst.

En de moslims geloven, net als de Joden en de Christenen, in de opstanding uit de doden en in de Dag des Oordeels. Moslims geloven dat er aan het einde der tijden een brug over van de Olijfberg naar deze goudenpoort loopt. Over het Kidrondal. Op de jongste dag moeten alle mensen over die brug lopen om het Paradijs binnen te kunnen gaan. Als je goed hebt geleefd dan kan je snel en makkelijk over de brug. Zo niet, dan gaat het met vallen en opstaan. En vallen... betekent dat je het niet haalt: dan haal je het Paradijs niet en val je in de afgrond. Daarom liggen hier al sinds de zevende eeuw moslims begraven. Voor de Gouden Poort, aan de óverkant van het dal. Heel slim: bij de opstanding van de doden hoeven zij de brug niet meer over, zij zijn immers al aan de overkant!

Jezus en zijn leerlingen staan uit te hijgen op de Olijfberg.

En zij zien daar Jeruzalem, liggen.

De Gouden Poort is er nog niet.

De gouden koepel van de Al Aksahmoskee is er ook nog niet, maar wel de tempel. Waar je nu de gouden koepel ziet stond de tempel die was herbouwd na de terugkeer van de joden uit de Babylonische ballingschap en die tweede tempel was kort geleden nog gerestaureerd. Daar ligt hij, te schitteren in de zon.

En als je dan op de berg staat, moe en voldaan. Als je de wind door je haren voelt en staat uit te hijgen, en geïmponeerd raakt door de grootsheid van de stad, dan raak je als vanzelf in vervoering.

Tenminste mij overkwam het toen ik daar stond en de oude stad van Jeruzalem zag liggen. En de leerlingen moeten ook zo'n ervaring gehad hebben. Vol verwachting zijn ze met Jezus meegegaan. Op weg naar het paasfeest in Jeruzalem. Zij weten dat het nu gaat gebeuren. Dat voel je aan je theewater. Hier op dit feest zal het Koninkrijk dat Jezus aankondigde gestalte krijgen. Zij staan daar op de berg en zien van heinde en verre pelgrims toelopen naar de stad. Uit heel Judea en Galilea komen pelgrims naar Jeruzalem om het Pesach feest te vieren. Net als zij zelf. Voor hen uit en achter hen aan lopen geloofsgenoten om *en masse* de heilige stad te betreden

En dan valt als vanzelf de tekst van de profeet van Zacharia je in de mond.

Juich, vrouwe Sion, Jeruzalem, schreeuw het uit van vreugde!

Je koning is in aantocht, bekleed met gerechtigheid en zege.

Nederig komt hij aanrijden op een veulen.

Hij zal de strijdswagens en de paarden uit Jeruzalem verjagen; de oorlogsboog wordt gebroken.

Hij zal vrede stichten tussen de volken.

En dat doen ze. Ze schreeuwen het uit van vreugde.

“Gezegend Hij die komt als koning, in de naam van de Heer! Vrede in de hemel en eer aan de Allerhoogste!”

Als je nu door Jeruzalem loopt, door de sjoeks, of de oude stad binnenkomt aan de andere kant via de Damascuspoort. En je kijkt goed om je heen dan zie je overal soldaten staan. Bij de poorten en op strategische posten, boven je hoofd op daken. Israëlsche soldaten met het geweer in de aanslag. De sfeer is daar altijd gespannen, en zeker nu tijdens de Ramadan. In de tijd van Jezus was dat niet anders. Overal op elke straathoek werd er gepatrouilleerd door Romeinse soldaten. Ze waren alert en gespannen. Want juist tijdens Pesach, het feest waarop de joden de bevrijding vieren van de tirannie van de farao in Egypte, juist tijdens dat feest braken er elk jaar rellen uit en opstandjes. Want zo dachten ze: Als we ons toen konden bevrijden van de farao, dan kunnen we ons nu ook bevrijden van de keizer in Rome en van brute heersers als Pilatus en Kajafas.

Ja, en als dan de leerlingen van Jezus zingend de olijfberg afkomen, en als al die andere pelgrims mee gaan zingen. Als mensen met palmtakken gaan zwaaien en uit eerbied voor Jezus hun mantels op de weg leggen. Dan loopt de spanning nog verder. En als dan ook nog enkele farizeeën in die menigte schande spreken van deze euforie. Dan hangt er een grote vraag boven dit feestelijke verhaal.

Hoe loopt dit af?

Wordt het een zegetocht of een bloedbad?

Tja. Wordt het een zegetocht of een bloedbad?

Allebei. U weet hoe het afloopt.

Het wordt een zegetocht. En wat voor zegetocht. Een zegetocht van *Heden Hossanna en morgen: kruisigt hem*. Dat wel.

Want een zegetocht van God is zo radicaal anders. Daar kan je met je verstand niet bij. Als je goed kijkt zie je het vandaag al. Dat deze koning anders is. Als je door het gejuicht heen prikt, en langs de zwaaiende palmtakken en de mantels die eerbiedig op straat worden gelegd kijkt. Dan zie je een koning op een veulen. Op ooghoogte van de mensen. Deze koning troont niet hoogverheven bóven de mensen. Nee hij is mens als wij. Hij kijkt je aan. Hij spreekt je aan. Hij raakt je aan. Ondenkbaar voor een keizer of een koning. Ondenkbaar voor een godenzoon. Maar Het kan niet anders, want alleen zo is Jezus Zoon van God: tússten de mensen, met de mensen. En zo zal ook zijn zegtocht zijn. Hier in Jeruzalem.

Hij zal ook sterven als de mensen. Omdat hij in alles één is met ons. Niet omdat dat zou moeten, maar omdat het de enige manier is waarop God god kan zijn: in en met en door u, en jou en mij. Dichter bij kan niet.

Hij komt op een veulen, eenvoudig en nederig.

Zijn weg naar de troon loopt via het kruis.

Grootseid en macht in het licht van het kruis, betekent je kunnen en durven opofferen. Eén worden met de minste der mensen. Sterven als een slaaf.

Zo anders dan wij verwachten.

Dan we aankunnen.

De farizeeërs vinden het blasfemisch. En diep vanbinnen vinden wij dat ook.

Hoe kan je zo God zijn? Deze weken voor Pasen leren we dat dat het juist is!. *Alleen* zó kan de God van Abraham, Isaak en Jacob God zijn!

Door geen geweld te gebruiken.

Door niet op een troon te zitten.

Door mensen te inspireren door Wíe Hij is, niet door wát hij is.

Daar waar dat lukt, dáár breekt zijn Koninkrijk aan!

Het is nog een lange weg naar Pasen.

Nog een lange weg om echt mens te worden.

En toch is het de enige manier:

*Een mens te zijn op aarde is leven van genade
leven van de woorden die opgeschreven staan
en net als Jezus worden die 't ons heeft voorgedaan.*

*Een mens te zijn op aarde in deze wereldtijd,
dat is de Geest aanvaarden die naar het leven leidt:
de mensen niet verlaten, Gods woord zijn toegedaan.*

Amen.

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Lied: 'De toekomst is al gaande' (Lied 605: 1, 2 en 5)
- Dankgebed, voorbeden, Onze Vader, stil gebed
- Collecte

GAAN

- Slotlied: 'Hef op uw hoofden, poorten wijd (Lied 435: 1 en 2)
- Zegen